

grundigt arbejde. Og vi ved, at der, inden man får struktureret arbejdet, inden det virkelig bliver sat i søen, nemt går adskillige måneder. Så jeg vil faktisk sige, at 1 år ville jeg frygte gav for dårlig en sagsbehandling.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Det er klart, at det skal være et grundigt arbejde. Det går vi også ind for. Men man kan jo godt blive lidt utålmodig, når nu der er snakket om de her spørgsmål gennem mange, mange, mange, mange, mange år.

Også de tre amter, Viborg Amt og Århus Amt og Vejle Amt, samt Gudenå Komiteen har jo beskæftiget sig med det spørgsmål her i mange, mange, mange år og vil gerne have gennemført en løsning, sådan at man kunne gennemføre målsætningen for Gudenåen.

Derfor er det lidt uforståeligt, at der nu skal gå 2 år – man skal på forhånd have en udsættelse på 2 år. 1 år ville være passende, og man kan netop sige, at når beslutningsgrundlaget er klart, og man kan træffe sin beslutning, så ved man i øvrigt mere præcist, hvor lang tid koncessionen skal forlænges som følge af gennemførelse af anlægsarbejdet.

Men det håber jeg i øvrigt er noget, som kan være genstand for diskussion under det udvalgsarbejde, der kommer.

Bodil Thrane (V):

Det var meget interessant, om Gudenåen selv kunne fortælle sin historie; hvad der skete i Gudenåens hjerte, da man i 1918 lavede en opdæmning, der har været årsag til, at Tangeværket kom til verden.

For eksempel var der jo noget med, at bønderkarle ikke ville tjene i de landbrug, der lå tæt ved Gudenåen, for de fik fisk syv dage om ugen. Laks syv dage om ugen, det var bare for meget. Så måske var der nogle, der på det tidspunkt blev lidt glade for, at man lavede en opdæmning, som sikrede, at der blev en begrænsning af laksebestanden.

At den nu er helt væk er så en anden sag, og jeg skal være ærlig og sige, at vi i Venstre har flere interesser i den sag. Men som verden ser ud lige i øjeblikket, handler det om, at vi skal tage stilling til en forlængelse af koncessionen med 2 år, som ministeren foreslår i L 10.

Tangeværket producerer jo ikke bare grøn energi, men det er jo også Danmarks ældste af slagsen. Det er derfor naturligvis en god idé, at

vi ser på, hvilke konsekvenser alle disse her ting har, hvis der skal til at ske ændringer, og det er jo klart – som også bemærkningerne og høringsvarene antyder – at der vil være både fordele og ulemper ved at ændre på den nuværende vandføring alt afhængig af, om man nu er lidt miljøminister eller energiminister. Men det er selvfølgelig noget, vi kan tage stilling til i udvalget.

Vi kan i det hele taget have spørgsmål om, hvorvidt det er en god idé at ændre på Tangeværket overhovedet. Men vi støtter meget ministerens forslag om den forlængelse af koncessionen. Det betyder dermed, at Venstre ikke har tilkendegivet, at vi kun taler om lovforslagets model 1 eller 2. Vi håber, at undersøgelserne også har andre muligheder med. Men det vil Folketinget jo finde ud af, når de 2 år er gået.

Når jeg har sagt de her ting, betyder det selvfølgelig, at der for os – når vi følger ministerens ønske om at udskyde beslutningen om Tangeværkets fortsatte drift med 2 år – ikke ville være sammenhæng i at støtte SF's beslutningsforslag. Derfor mener vi ikke, trods SF's mange gode hensigter, at vi vil gå ind får forslaget, og vi kan ikke støtte det, sådan som de her to ting skal behandles sammen på.

Eva Møller (KF):

Det har for mig at se været interessant og tankevækkende at læse de høringssvar, som ministeren har fået på sit første udkast til et lovforslag, der gik forud for det, vi står med her, for det viser jo med al ønskelig tydelighed, at der er mange og meget forskelligartede interesser, som knytter sig til spørgsmålet om Tangeværket og forlængelsen eller ikkeforlængelsen af koncessionen, der som bekendt udløber den 8. januar 2001.

Fra Det Konservative Folkepartis side kan jeg sige, at vi er ganske enige med ministeren i den konklusion, han har truffet på baggrund af disse meget forskelligartede høringssvar, nemlig at det vil være rimeligt med endnu en periode, hvor vi undersøger, hvilke konsekvenser det har, og søger at finde frem til en enighed om, hvorvidt det nu skal være den ene eller den anden af de to modeller; det korte eller det lange omløbsstryk, eller måske en helt tredje model.

Man kan jo kun vælge én model, men for vores skyld må ministeren gerne undersøge op til fem modeller, inden han lægger sig fast på en endelig model.